

novembra 1993

časopis za književnost
in likovje
časopis za književnost
in likovje
časopis za književnost
in likovje
Esad Babačić
Tri pesmi

Odpiralec vrat

Glava misli belo kepo,
ko se skladno telo vratom
približuje, ki bilo bi jih
odpreti treba z najbolj
običajno kretnjo iz
dnevnega arzenala
malih obupov.

Glava vé, da bo ta gib
v trenutku izvršitve vsemogočen,
in zato se bela kepa
v metafizičnih možganih topi.
Telo bo samo izvršilo to,
kar je treba izvršiti,
in glavi spet za nič ne bo mar.

Glava nečimrna, spoznaj
svoje dolžnosti, tvoj ushit
ni zadosti.

Daleč ob reki žemlja kopali,
kakor spomin na tvaj preverjeni spomen,
ko nis spruhnula kosti v vilenih kletah
pokopljajo varstva z vesnimi dnevoma.

Kot najčistnejši diamant se svetil
ti tako, vsa modrost je, da spet na tebi
so te kopli večer legabi v plesastih
in zvez dvirja ostra roka golica.

Ples mod italijanskimi diffi

Pravoslavná

na Colonne, medie, v

v City. Koliko prostora imam?

Te sobe so premajhne.

Koliko vas v mene pride

tu sem, in nikoli ne odide.

Koliko obsega moj meč?

Sonce lahko raznesem.

ansichtiende krapotan se jevajo na T

koenatni Balonini, ki postavijo tembo

Hofzeni, z hibokimi konverzatorimi

sgitatorji, ki se oddaj v skarjivo, da bi tam

ponazali svetci lastje.

tu sem, v zahva spetnost, svedec

valove. Tu sem, nes v Galdard, nes

nagel kras, nes v

brez oči ste,

nežuje te,

besede,

nežuje te,

neži neba,

neži sko

brez sinjine.

Radi bi zbezali

dugovca

iz mene zarjavela

tu sem, priskrbi, v

občutja svoja,

ponodi mi

za katera se zdim

neži sko

pripraven.

In lezena, v

gostje, telesne, v

telesne, telesne, v